ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் *19/6/2020* அன்று இலண்டனிலுள்ள முபாரக் பள்ளிவாசலில் ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரை

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களைப் பற்றிய நற்குறிப்பு

أَشْهَدُ أَنْ لَّا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ۔

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۳﴾ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۴﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿۵﴾

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿۶﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّآلِّيْنَ ﴿۷﴾

கடந்த குத்பாவில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறி வந்தேன். சில சம்பவங்கள் எஞ்சியிருந்தன. ஆகவே இன்றும் அவர்களைக் குறித்து எடுத்துரைப்பேன்.

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களுக்கு உமைய்யா பின் கலஃப் என்பவனுடன் பழைய நட்பு ரீதியான தொடர்பு இருந்தது. இது பற்றிய விளக்கமான சம்பவம் புகாரியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் உமைய்யா பின் கலஃப் -க்கு கடிதம் எழுதினேன் அதாவது மக்காவிலுள்ள எனது செல்வம் மற்றும் சொத்துக்களை அவன் பாதுகாக்க வேண்டும் எனவும், அவனுடைய செல்வம் சொத்துக்களை மதீனாவில் நான் பாதுகாப்பேன் என்றும் கடிதம் எழுதியிருந்தேன். நான் எனது பெயரை அப்துர் ரஹ்மான் என்று எழுதியபோது, எனக்கு எந்த அப்துர் ரஹ்மானையும் தெரியாது; ஆகவே அறியாமைக் காலத்தில் இருந்த உங்களுடைய பெயரை கூறுங்கள் என்று உமைய்யா கூறினான். அப்போது நான் அப்தே அம்ர் என்ற எனது பெயரை எழுதினேன்.

பத்ருப் போர் நடந்த தினத்தில் மக்களெல்லாம் உறங்கிய உடன் உமைய்யாவைப் பாதுகாப்பதற்காக மலையை நோக்கி நான் சென்றேன். அவனை பிலாலும் பார்த்துவிட்டார்கள். பிலால் உடனே வந்து அன்ஸாரிகள் குழுமியிருந்த ஒரு இடத்தை அடைந்து, 'இதோ உமய்யா பின் கலஃப்! இவன் தப்பித்துவிட்டால் நான் தப்பிக்க முடியாது எனக் கூறினார். பிலாலுடன் அன்ஸாரிகளின் ஒரு கூட்டத்தினர் எங்களைத் தொடர்ந்து வந்தனர். அதாவது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் மற்றும் உமய்யா பின் கலஃப் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். இவர் அவனைக் காப்பாற்ற சென்றார்; அவனுக்கு அடைக்கலம் வழங்கச் சென்றார். அவர்கள் எங்களைப் பிடித்து விடுவார்கள் என்று நான் அஞ்சியபோது, உமய்யாவின் மகனை முன்நிறுத்தி அவர்களின் கவனத்தைத் திருப்ப முயன்றேன். அவர்கள் இவனுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது நான் உமைய்யாவைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விடலாம் என்று நினைத்தேன். உமைய்யாவின் மகனை அவர்கள் கொன்றனர். பிறகும் எங்களைத் தொடர்ந்து

வந்தனர். உமய்யா உடல் கனத்தவனாக இருந்தான். அதனால் விரைவாக ஓட இயலவில்லை. அவர்கள் எங்களை அடைந்ததும் உமய்யாவிடம், 'உட்காருவீராக!' என்று கூறினேன். அவன் உட்கார்ந்ததும் அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவன் மேல் நான் விழுந்தேன். அன்ஸாரிகள் எனக்குக் கீழ்ப்புறம் வாளைச் செலுத்தி அவனைக் கொன்றுவிட்டனர். அவர்களில் ஒருவரின் வாளால் என் காலும் காயமுற்றது.

தபரீயின் வரலாற்று நூலில் மேற்கொண்டு இதன் விளக்கம் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் மக்காவில் உமய்யா பின் கலஃப் எனது நண்பனாக இருந்தான். அப்போது எனது பெயர் அப்தே அம்ர் என்றிருந்தது. மக்காவிலேயே நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட போது அப்துர் ரஹ்மான் என்று எனக்கு பெயர் வைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு அங்கு அவன் என்னை சந்திக்கும் போதெல்லாம் என்னை பார்த்து, அப்தே அம்ர்! நீ உனது தந்தை வைத்த பெயரிலிருந்து விலகிச் செல்கிறாயா? என்று கேட்பான். அதற்கு நான் ஆம் என்று கூறுவேன். எனக்கு எந்த ரஹ்மானையும் தெரியாது. ஆகவே வேறு ஏதேனும் பெயரை தேர்வு செய்து கொள்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும். அதன் மூலம் நான் உன்னை அழைப்பேன். ஏனென்றால், பழைய பெயரினால் உன்னை அழைக்கும் போது நீ பதில் கூறுவதில்லை. எந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் அறியாதவனாக இருக்கின்றேனோ அந்த பெயருடன் நான் உன்னை அழைக்க முடியாது என்று கூறுவான். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அவன் என்னைப் பார்த்து அப்தே அம்ர் என்று அழைக்கும்போது நான் அவனுக்கு பதில் கூறுவதில்லை. நான் அவனிடம் அபூ அலியே! இவ்விஷயத்தில் நீ என்ன விரும்புகிறாயோ அதையே தேர்வு செய்துகொள் என்று கூறினேன். இந்த பழைய பெயரினால் என்னை அழைத்தால் நான் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்றேன். அதற்கு அவன், அப்படியா! உனது பெயர் அப்தே இலாஹ் என்பது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறினான். அதற்கு நானும் நல்லது என்று கூறினேன். ஆகவே அதன் பிறகு நானும் அவனும் சந்தித்துக் கொள்ளும் போதெல்லாம் அவன் என்னை அப்தே இலாஹ் என்ற பெயரில் அழைப்பான். அதற்கு நான் பதிலளிப்பேன். எதுவரை என்றால் பத்ர் போரின் நாள் வந்தது. நான் உமைய்யாவை கடந்து சென்று கொண்டிருந்தேன். அவன் தனது மகன் அலீ பின் உமைய்யாவின் கைகளை பிடித்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருந்தான். எனக்கு கிடைத்த பல போர் கவசங்களை நான் என்னிடத்தில் வைத்திருந்தேன். நான் அதை எடுத்துக்கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தேன். அவன் என்னைப் பார்த்து அப்தே அம்ர் என்று அழைத்தான். நான் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை. அப்பொழுது அவன் மீண்டும் என்னை பார்த்து அப்தே இலாஹ் என்று அழைத்தான். நான் என்ன விஷயம்? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் நீ எடுத்துச் செல்லும் இந்த போர் கவசங்களை விட நான் உனக்கு சிறந்தவன் இல்லையா? என்று கேட்டான். அப்படியா! அவ்வாறு என்றால் வாருங்கள் என்று கூறினேன். நான் அந்த போர்க் கவசங்களை அங்கே எறிந்து விட்டேன். அதாவது அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பதற்காக அவனையும் அவனது மகன் அலியுடைய

கையையும் பிடித்துக்கொண்டேன். அப்பொழுது இன்றைய நாளை போன்று மிக மோசமான நாளை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை என்று கூறினான். எப்படி இருந்த போதிலும், நான் அந்த இருவரையும் என்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு சென்றேன். தந்தை மகனுக்கு இடையில் நடந்தவாறு இருவருடைய கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தேன். உங்களிடத்தில் தீக்கோழியின் இறகை தன் நெஞ்சில் சொருகி வைத்திருக்கும் அந்த நபர் யார் என்று கேட்டான். அவர் ஹம்ஸா பின் அப்துல் முத்தலிப் ஆவார் என்று நான் பதில் கூறினேன். அவரால்தான் எங்களுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இந்த மோசமான நிலை அவரினால் தான் ஏற்பட்டது என்று அவன் கூறினான். எப்படி இருந்த போதிலும், நான் அந்த இருவரையும் என்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தேன்.

நான் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு செல்வதை ஹஸ்ரத் பிலால் அவர்கள் பார்த்து விட்டார்கள். மக்காவில் பிலாலுக்கு இந்த உமைய்யா துன்பங்கள் கொடுத்து வந்தான். அவர் இஸ்லாத்தை விட்டு விட வேண்டும் என்பதற்காக மக்காவிலுள்ள பாறையில் அவை சூட்டின் காரணமாக கொதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவரை கொண்டு செல்வான். கொதிக்கின்ற பாறையின் மீது அவரை கிடத்தி ஒரு பெரிய கல்லை அவரது நெஞ்சின் மீது வைக்கச் சொல்லி கட்டளையிடுவான். அந்தக்கல் அவருடைய நெஞ்சின் மீது வைக்கப்பட்ட பிறகு, நீ முஹம்மதுடைய மார்க்கத்தை விட்டுவிடாத வரை உனக்கு இந்த தண்டனை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்று கூறுவான். ஆனால் இந்த தண்டனைக்குப் பிறகும் பிலால் அவர்கள் அஹது அஹது என்றே கூறுவார்கள். அதாவது இறைவன் ஒருவனே! இறைவன் ஒருவனே! என்று கூறுவார்கள்.

ஆகவே உமைய்யாவை பிலால் அவர்கள் பார்த்தபோது நிராகரிப்பாளர்களின் தலைவரான உமைய்யா இவனே ஆவான். இவன் தப்பித்து விட்டால் நான் தப்பிக்க முடியாது என்று சப்தமிட்டார். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் பிலாலைப் பார்த்து, பிலாலே! இந்த இருவரும் எனது கைதிகள் என்று கூறினார்கள். மறுபடியும் பிலால் அவர்கள், இவன் தப்பித்து விட்டால் நான் தப்பிக்க முடியாது என்று கூறினார்கள். அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் பிலாலைப் பார்த்து, இப்னு சவ்தாவே! உங்களுக்கு காது கேட்கிறதா? என்று கேட்டார்கள். பிலால் அவர்கள், இவன் தப்பித்து விட்டால் நான் தப்பிக்க முடியாது என்று கூறினார்கள். பிறகு பிலால் மிக உரத்த குரலில், அல்லாஹ்வின் அன்சாரிகளே! காஃபிர்களின் தலைவன் உமைய்யா பின் கலஃப் இவன் தான். இவன் தப்பித்து விட்டால் நான் அழிந்து போய் விடுவேன் என்று கூறினார்கள். அவருடைய குரலை கேட்டு மக்கள் நாலாபுரம் எங்களை சுற்றி வளைத்து விட்டார்கள். நான் அவனை காப்பாற்ற முயற்சி செய்தேன். ஒருவர் அவனது மகனின் மீது வாளை சுழற்றினார். அவன் அங்கேயே விழுந்து விட்டான். அப்போது உமைய்யா எந்தளவு சத்தமாக அலறினான் என்றால், அதுபோன்ற சத்தத்தை நான் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை. அவனைப் பார்த்து தப்பி ஓடி விடு என்று சொன்னேன். ஆனால் அவனால் தப்பித்து செல்ல முடியவில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது

ஆணையாக! நான் உனக்கு உதவ முடியாது என்று நான் கூறினேன். அப்பொழுது தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் அவ்விருவரின் மீது தமது வாளை கொண்டு தாக்குதல் தொடுத்தார்கள். அந்த இருவருடைய கதையையும் அங்கேயே முடித்துவிட்டார்கள்.

அல்லாஹ் பிலாலின் மீது கருணை காட்டுவானாக! எனது போர் கவசங்களும் போய்விட்டன. கைதியையும் அவர்கள் என்னிடமிருந்து வலுக்கட்டாயமாக பறித்து விட்டார்கள் என்று ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவார்கள்.

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் உஹது போரில் கலந்து கொண்டார்கள். உஹது போரில் மக்களுடைய பாதங்கள் தடுமாறியபோது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடன் உறுதியாக நின்றார்கள். உஹது போரில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுக்கு 21 காயங்கள் ஏற்பட்டன. காலில் எந்த அளவு காயம் ஏற்பட்டது என்றால் அன்னார் ஊனமுற்று நடப்பார்கள். மேலும் அன்னாருடைய இரண்டு முன் பற்களும் ஷஹீது ஆகிவிட்டன.

ஹஸ்ரத் இப்னு உமர் அறிவிக்கின்றார்கள் ஹிஜ்ரி 6 ஆம் ஆண்டு ஷஅபான் மாதத்தில் நபிகள் நாயகம் ஸல் அவர்கள் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களின் தலைமையில் 700 படைவீரர்களுடன் தவ்மதுல் ஜன்தல் என்ற இடத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். மேலும் தனது அருளுக்குரிய கரங்களால கருப்பு நிற தலைப்பாகை அவர்களுக்கு கட்டி விட்டார்கள். அந்த தலைப்பாகை துணியின் நுனி அவருடைய தோள்களுக்கு இடையில் வருமாறு வைத்தார்கள். பிறகு ஹஸ்ரத் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள், அபூ முஹம்மதே! தவ்மதுல் ஜன்தலிலிருந்து எனக்கு கவலையளிக்கக்கூடிய செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மதீனாவின் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதற்காக அங்கு படை ஒன்று திரட்டப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய வழியில் ஜிஹாது செய்வதற்காக அங்கு செல்லுங்கள். 700 படை வீரர்கள் உங்களுடன் செல்வார்கள். தவ்மதுல் ஜன்தல் சென்ற பிறகு அங்குள்ள தலைவர் மற்றும் அந்த கல்பு கோத்திரத்தின் **மக்களுக்கு முதலில் இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு கொடுங்கள். ஆனால் போருக்கான நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் எவரையும் ஏமாற்றக்கூடாது. மோசடி மற்றும் வாக்கு மீறல் செய்யக் கூடாது. குழந்தைகள் மற்றும் பெண்களை கொலை செய்யக்கூடாது. மேலும் இறைவனுடைய கிளர்ச்சியாளர்களிடமிருந்து உலகை தூய்மை செய்வீராக! இந்த முன்னெச்சரிக்கையுடன் போர் செய்ய அனுமதி உள்ளது என்று கூறினார்கள்.** ஆகவே ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் தவ்மதுல் ஜன்தல் சென்றடைந்த பிறகு மூன்று நாட்கள் வரை அவர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பு கொடுத்தார்கள். அவர்கள் மூன்று நாட்களும் மறுத்து வந்தார்கள். பிறகு அவர்களது தலைவராக இருந்த கிறிஸ்தவரான அஸ்பக் பின் அம்ர் கல்பீ என்பவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு எல்லா விபரங்களையும்

எழுதினார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அந்த தலைவருடைய மகளான துமாஸிர் என்ற பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் அப்பெண்ணுடன் திருமணம் செய்தார்கள். மேலும் அப்பெண்ணுடன் அவர்கள் மதீனாவுக்கு திரும்பினார்கள். துமாஸிர் என்ற இப்பெண்தான் பிற்காலத்தில் உம்மு சல்மா என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹிஜ்ரி 14 ஆம் ஆண்டில் ஜிஸ்ர் போரின் போது நடைபெற்றபோது ஹஸ்ரத் உபைது பின் மஸ்ஊத் அவர்கள் ஹஹீதான செய்தி ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களுக்கு கிடைத்தது. ஜிஸ்ர் போரை பற்றி இதற்கு முன்பு கூறப்பட்டது. பாரசீகர்களின் ஒரு யானை அவர்களை மிதித்து நசுக்கி விட்டது. பாரசீகர்கள் கிஸ்ராவிலிருந்து ஒருவரை தேடிப் பிடித்து தனது அரசனாக ஆக்கிக் கொண்ட இந்த செய்தி கிடைத்தவுடன், ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் முஹாஜிரீன்களையும், அன்ஸாரையும் போருக்காக அழைத்தார்கள். மதீனாவில் இருந்து கிளம்பிச் சென்று சிரார் என்ற இடத்தில் முகாமிட்டார்கள். சிரார் என்பது மதீனாவில் உள்ள ஒரு மலையின் பெயராகும். மதீனாவிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் ஈராக்கிற்கு செல்லும் வழி பாதையில் இந்த இடம் உள்ளது. அங்கு அவர்கள் முகாமிட்ட போது ஹஸ்ரத் தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் அவர்களை அஹ்ஃபஸ் என்ற இடத்தை அடையுமாறு முன்னால் அனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் படையுடைய வலப்பக்கத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களையும் இடப்பக்கத்தில் ஸுபைர் பின் அவாம் அவர்களையும் நியமித்தார்கள். மேலும் தனது பிரதிநிதியாக மதீனாவில் ஹஸ்ரத் அலி அவர்களை நியமித்து கிளம்பி வந்திருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் மக்களிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டார்கள். அனைவரும் ஹஸ்ரத் உமர் பாரசீகம் செல்ல வேண்டும் என்று ஆலோசனை கொடுத்தார்கள்.

இந்த படை கிளம்பி சிரார் என்ற இடத்தை அடையும்வரை ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் எவரிடமும் ஆலோசனை கேட்கவில்லை. இந்த இடத்திற்கு வந்த பிறகு ஆலோசனை கேட்டார்கள். ஹஸ்ரத் தல்ஹா அவர்கள் திரும்பி வந்த போது அவர்களும் அந்த மக்களுடைய ஆலோசனையை ஆமோதித்தார்கள். இதற்கு முன்பு ஹஸ்ரத் தல்ஹா அங்கு இல்லை. அவர் திரும்பி வந்த போது, அவரும் நீங்கள் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். ஆனால் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களை முன்னேறிச் செல்லக் கூடாது என்று தடுத்த மக்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள். ஏன் செல்லக் கூடாது என்ற காரணத்தையும் அவர்கள் கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் கூறினார்கள்: இன்றைய நாளுக்கு முன்பு நான் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை தவிர வேறு எவர் மீதும் எனது தாய் தந்தையரை அர்ப்பனம் என்று கூறியது கிடையாது. இன்றைய நாளுக்கு பிறகும் நான் ஒருபோதும் அவ்வாறு கூற மாட்டேன். ஆனால் இன்று நான் கூறுகிறேன்; உங்கள் மீது எனது தாய் தந்தையர்

அர்ப்பனமாகட்டும்! இந்த விவகாரத்தினுடைய இறுதி முடிவை என்னிடத்தில் நீங்கள் விட்டு விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். அப்போது கலீஃபாவாக இருந்த ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களைப் பார்த்து ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள். நீங்கள் இங்கேயே அதாவது சிரார் என்ற இந்த இடத்திலேயே நீங்கள் நின்று விடுங்கள். ஒரு மிகப் பெரும் படையை நீங்கள் அனுப்பி வையுங்கள். ஆரம்பத்திலிருந்து இப்போது வரை உங்களுடைய படை குறித்து அல்லாஹ்வுடைய தீர்மானம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை நீங்கள் கண்டு வருகிறீர்கள். உங்களுடைய படை தோல்வி கண்டு விட்டால் அது நீங்கள் தோற்றது போல் ஆகாது. ஆனால் ஆரம்பத்திலேயே நீங்கள் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டால், அதாவது அவர்கள் அதற்கான காரணத்தை எடுத்து வைத்தார்கள். தோல்வி அடைந்து விட்டால், பிறகு முஸ்லிம்கள் ஒரு போதும் தக்பீர் கூற முடியாது. லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் என்ற சாட்சியத்தை ஒரு போதும் அவர்களால் கூற முடியாது போய் விடும்.

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் இந்த அனைத்து விஷயத்தையும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் இந்தப் படைக்கு யாரை படைத்தளபதியாக நியமிப்பது என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்தருணத்தில் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களிடத்தில் ஹஸ்ரத் சஅது அவர்களுடைய கடிதம் வந்தது. ஹஸ்ரத் சஅது அவர்கள் அந்நேரத்தில் சதகா வசூலிப்பதற்காக நஜதில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய விஷயங்களை கேட்ட பிறகு யாரை படைத்தளபதியாக ஆக்குவது? யாரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது? என்று நீங்களே சொல்லுங்கள் என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள், உங்களுக்கு ஆள் கிடைத்து விட்டார் என்று கூறினார்கள். அந்த நபர் யார் என உமர் கேட்டார்கள். சஅது பின் மாலிக்தான் அந்த நபர் ஆவார் என்று ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது, இவர் மிகவும் தைரியசாலி, மிக நல்ல படைத்தளபதி ஆவார். அவரை கமாண்டராக ஆக்கி அனுப்பி வையுங்கள் என்று கூறினார்கள். மற்ற மக்களும் இந்த ஆலோசனையை ஆமோதித்தார்கள். இந்த சம்பவமும் தபரீயின் வரலாற்று நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்.

ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் பல்வேறு கோத்திரங்கள் மற்றும் சஹாபாக்கள் தங்குவதற்கு இடம் வழங்கினார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய கோத்திரத்திற்கு மஸ்ஜிது நபவியின் பின்புறத்திலுள்ள பேரீத்த மர தோட்டத்தில் நிலம் அளித்தார்கள். பிறகு ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களுக்கு இனாமாக சில நிலங்களையும் வழங்கினார்கள். உமர் (ரலி) அவர்களுடைய குடும்பத்திலிருந்து இந்த சொத்துகளை ஹஸ்ரத் ஸுபைர் அவர்கள் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களிடத்தில் இன்னொரு வாக்குறுதியையும் வழங்கியிருந்தார்கள். அதாவது, அல்லாஹ் முஸ்லிம்களுடைய கையினால் சிரியாவை வெற்றிகொள்ளச் செய்யும்போது உங்களுக்கு இன்ன பகுதியில் நிலம் கொடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களுடைய காலகட்டத்தில் சிரியா

நாட்டில் இஸ்லாத்திற்கு வெற்றிகள் கிடைத்தபோது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுக்கு அவருடைய நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பகுதியின் பெயர் சலீல் என்பதாகும். அங்குதான் அவருக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுக்கு கிடைத்த இன்னொரு நற்பேறு என்னவென்றால், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவருக்குப் பின்னால் நின்று தொழுதிருக்கிறார்கள். ஹஸ்ரத் முகீரா அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் தபூக் போரில் கலந்து கொண்டார்கள். ஹஸ்ரத் முகீரா அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இயற்கை தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன்பாக சென்றார்கள். நான் தண்ணீர் குவளை எடுத்துச் சென்றேன். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் என்னை நோக்கி திரும்பி வரும்போது நான் தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். என்னிடத்தில் வந்த பிறகு நான் அந்த தண்ணீர் குவளையில் இருந்து அன்னாருடைய கைகளில் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அன்னார் தமது இரண்டு கைகளையும் மூன்று முறை கழுவினார்கள் பிறகு தனது முகத்தை கழுவினார்கள். பிறகு அங்கியின் கைப்பகுதிகள் வழியாக தம் கைகளை வெளியே எடுக்கலானார்கள். அப்பகுதிகள் மிகவும் இறுக்கமாக இருந்தன. எனவே, கீழ்ப் பகுதி வழியாக இரண்டு கைகளையும் வெளியே எடுத்தார்கள். பிறகு கை முட்டு வரை கழுவினார்கள். பிறகு அன்னார் தமது காலுறைகளின் மீது கைகளை தடவி அதை சுத்தப்படுத்தினார்கள். அதன் பிறகு நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஹஸ்ரத் முகீரா அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நானும் அன்னாருடன் நடக்க ஆரம்பித்தேன். எதுவரை என்றால் நாங்கள் மக்களை கண்டோம். அவர்கள் **ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களை தொழுகைக்காக முன்னிறுத்தி இருந்தார்கள். அவர் மக்களுக்கு தொழ வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இரண்டு ரக்அத்தில் ஒன்று கிடைத்தது. அதாவது, அப்பொழுது பஜ்ர் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத் முடிந்து விட்டிருந்தது. இரண்டாவது ரக்அத் கிடைத்தது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுடன் சேர்ந்து இரண்டாவது ரக்அத்தை தொழுவதற்கு வரிசையில் நின்றார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் சலாம் திரும்பினார்கள். அப்போது ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது தொழுகையை முழுமை செய்வதற்காக எழுந்து நின்றார்கள். அதாவது இன்னொரு ரக்அத்தை தொழுவதற்காக நின்றார்கள். இதைக்கண்ட முஸ்லிம்களிடத்தில் அச்சம் தொற்றிக்கொண்டது. அவர்கள் அதிகமதிகமாக தஸ்பீஹ் கூறத்தொடங்கினர். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது தொழுகையை நிறைவு செய்த பின்பு மக்களை பார்த்து, நீங்கள் செய்தது சரிதான்! என்றோ அல்லது நீங்கள் நல்லதை செய்தீர்கள்! என்றோ கூறினார்கள். அதாவது தொழுகையை அதன் குறித்த நேரத்தில் தொழுததன் காரணமாக நல்லது செய்தீர்கள் என அது குறித்து பெருமை கொண்டார்கள். ஹஸ்ரத் முகீரா கூறுகிறார்கள்: நாங்கள் சென்றடைந்தபோது அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களை பின்னால் நிறுத்த நான் விரும்பினேன். ஆனால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய**

வேண்டாம்; அவரை தொழ வைக்க விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். தொழுகைக்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ஒவ்வொரு நபியும் தமது வாழ்வில் சமுதாயத்தின் ஏதேனும் ஒரு நல்லடியாருக்கு பின்னால் கண்டிப்பாக தொழுகிறார் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுக்கு இன்னொரு மிகப்பெரும் பெருமையையும் வழங்கினார்கள். தொழ வைத்தது மிக நல்ல விஷயம் என்று மட்டும் கூறவில்லை. மாறாக நான் உங்களுக்குப் பின்னால் நின்று தொழுதது நீங்கள் நல்லடியார் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறது என்றும் கூறினார்கள்.

ஒரு அறிவிப்பில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் லுஹருக்கு முன்பு நீண்ட தொழுகையை தொழுது வந்தார்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது நஃபில் தொழுது வந்தார்கள். பாங்கு கேட்டவுடன் உடனடியாக தொழுகைக்காக பள்ளிவாசலுக்கு வந்துவிடுவார்கள். இன்னொரு அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: நான் **ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் கஅபாவை சுற்றி வருவதைக் கண்டேன். அவர்கள், அல்லாஹ்வே! உள்ளத்தின் கருமித்தனத்திலிருந்து என்னை காப்பாற்றுவாயாக என்று இவ்வாறு துஆ செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.**

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: எந்த வருடத்தில் ஹஸ்ரத் உமர் கலீஃபாவாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்த வருடத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களை அன்னார் ஹஜ்ஜுடைய அமீராக நியமித்தார்கள். அபூ சல்மா பின் அப்துர் ரஹ்மான் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருமுறை ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் பேன் தொல்லையைக் குறித்து முறையிட்டார்கள். யா ரசூலல்லாஹ்! நான் பட்டு ஆடை அணிவதற்கு எனக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினால் பேன் தொல்லை உருவாகிவிட்டது. ஒருவேளை தலையில் உருவாகியிருக்கலாம். அது குணமாகாமல் இருந்திருக்கலாம். அந்நேரத்தில் அவருக்கு பட்டாடை அணிய அனுமதி வாங்கினார்கள். பட்டாடை அணிவதால் சிறிது பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது என்று கூறியிருக்கலாம். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு பட்டாடை அணிவதற்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மற்றும் ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் இறந்த பிறகு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் கிலாஃபத்தில் அமர்ந்தபோது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் தனது மகனான அபூ சல்மா உடன் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களிடத்தில் வந்தார்கள். அபூ சல்மா அவர்கள் பட்டு மேலாடை அணிந்திருந்தார்கள். நீங்கள் என்ன அணிந்துள்ளீர்கள்? என்று கேட்டவாறு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் அபூ சல்மாவுடைய காலரைப் பிடித்து ஆடையை கிழித்தெறிந்தார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களை பார்த்து ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு அனுமதி வழங்கியது உங்களுக்குத் தெரியாதா? என்று

கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், பேன் தொல்லையை குறித்து நீங்கள் முறையிட்ட காரணத்தால் உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த அனுமதி உங்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இல்லை என்று கூறினார்கள்.

சஅது பின் இப்ராஹீம் அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது. ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஒரு போர்வையை அணிந்து வந்தார்கள். அல்லது ஏதேனும் நேரத்தில் ஒரு போர்வையை அணிந்திருக்கலாம். அதனுடைய விலை 400 அல்லது 500 திர்ஹமாக இருந்தது. அதாவது எவ்வாறான நிலை வந்தது என்றால் மிக விலை உயர்ந்த உடைகளை அணிந்து வந்தார்கள். அல்லாஹ்வுடைய அருளைப் பாருங்கள்! ஹிஜ்ரத் செய்த போது ஒன்றுமே இல்லை. ஆனால் அதற்குப் பிறகு விலை உயர்ந்த உடைகளும் அணிந்தார்கள். எண்ணிக்கையிலடங்கா சொத்துக்களையும் அல்லாஹ் அவருக்காக உருவாக்கினான்.

ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் தனது மரணத்தருவாயில் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களை தனக்குப் பிறகு கலீஃபாவாக நியமித்தார்கள். ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் இது குறித்து தீர்மானம் செய்தபோது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களை அழைத்தார்கள். அவர்களிடத்தில் உமர் குறித்து உங்களது அபிப்ராயம் என்ன? என்று கேட்டார்கள். திருத்தூதரின் கலீஃபாவே! அவர் மற்றவர்களை காட்டிலும் உங்களது கருத்தை விடவும் மேன்மையானவர் ஆவார். ஆனால் அவரது இயல்பில் கொஞ்சம் கடினம் உள்ளது என்று அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் கூறினார்கள்: இந்த கடுமைக்கான காரணம் என்னவென்றால், நான் மிக மென்மையானவன். என்னை மென்மையானவராக அவர் காணும் போது அவர் சற்று கடினமாக இருப்பார். இதன்மூலம் விவகாரம் சமநிலையில் இருப்பதற்கு அவ்வாறு நடந்து கொள்வார். ஆனால் எனக்குப் பிறகு விவகாரம் அவரது பொறுப்பில் வரும்போது இதுபோன்ற அநேக விஷயங்களை அவர் விட்டு விடுவார். பிறகு அவரிடத்தில் கடுமையை காணமாட்டீர்கள். பிறகு கூறினார்கள்: அபூ முஹம்மதே! நான் அவர்களை மிக ஆழமாக கவனித்து வந்துள்ளேன். நான் எப்போதாவது எவரிடமாவது ஏதேனும் விவகாரத்தில் கடும் கோபம் கொண்டால் அப்போது உமர் அவர்கள் அந்த நபரிடத்தில் திருப்தி கொள்ளும்படி எனக்கு ஆலோசனை கூறுவார்கள்; அந்நேரத்தில் மென்மையை கையாளும் படி உமர் ஆலோசனை கூறுவார். மேலும் நான் மென்மையை கையாண்டால் கடுமை காட்டும் படி ஆலோசனை கூறுவார். பிறகு ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள், அபூ முஹம்மதே! நான் உம்மிடத்தில் கூறிய விஷயங்களை நீங்கள் பிறரிடத்தில் கூறவேண்டாம் என்றார்கள். அப்படியே ஆகட்டும் என்று ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் நாலாபுறமும் பல்வேறு குழுக்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். ஹஸ்ரத் காலித் பின் வலீத் அவர்களை பனூ ஜஸீமாவை நோக்கி அனுப்பி வைத்தார்கள். பனூ ஜஸீமா அறியாமைக் காலத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களின்

தந்தையான அவ்ஃபையும் ஹஸ்ரத் காலித் பின் வலீத் அவர்களினி தந்தையின் சகோதரரான ஃபாக்கிஹ் பின் முகீராவையும் கொலை செய்திருந்தார்கள். அங்கு ஹஸ்ரத் காலித் அவர்கள் தவறாக அந்த கோத்திரத்தைச் சார்ந்த ஒருவரை கொலை செய்துவிட்டார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இந்த விஷயம் தெரியவந்தபோது அன்னார் இதை விரும்பவில்லை. மேலும் அதற்கு இழப்பீடும் வழங்கினார்கள். ஹஸ்ரத் காலித் அவர்கள் அம்மக்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட அனைத்து பொருட்களுக்கான விலையையும் கொடுத்தார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுக்கு ஹஸ்ரத் காலிதின் இந்த செய்கை பற்றி தெரிய வந்தபோது அன்னார் அவர்களிடம், உங்களுடைய தந்தையின் சகோதரரை அவர்கள் கொலை செய்து விட்டதால் நீங்கள் அந்த மனிதனை கொன்று விட்டீர்களா? என்று கேட்டார்கள். இதற்கு ஹஸ்ரத் காலித் அவர்கள் கடுமையாக பதிலளித்தவாறு, அவர்கள் உங்களுடைய தந்தையையும் கொன்றிருக்கிறார்கள்தான்! என்று பதில் கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் காலித் அவர்கள் அவரிடம், நீங்கள் இந்த நாளை நீளமாக்க விரும்புகிறீர்களா? என்று கேட்டார்கள். அதாவது, நீங்கள் எமக்கு முன்னால் ஈமான் கொண்டிருப்பதால் இதிலிருந்து நீங்கள் பயன் பெற விரும்புகிறீர்களா? அதற்காக பெருமை கொள்கிறீர்களா? அதனால் என்னிடத்தில் இவ்வாறு கேட்கிறீர்களா? எனக் கேட்டார்கள். ஹஸ்ரத் காலித் அவர்கள் சற்று கோபமுற்ற இந்த விஷயம் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு தெரியவந்தபோது, எனது தோழர்களை விட்டுவிடுங்கள். எந்த இறைவனுடைய கையில் எனது உயிர் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! உங்களில் ஒருவர் உஹது மலை அளவு தங்கத்தை செலவு செய்தாலும் அவர்களுடைய சாதாரண நன்மையை நீங்கள் அடைய முடியாது என்று ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறினார்கள்.

இது அந்த மக்களுடைய மிகப்பெரும் அந்தஸ்தாகும். **அந்த ஆரம்பகால சஹாபாக்களின் தியாகங்கள் மிக அதிகமாக இருந்தன. அதனுடன் போட்டி போடவே முடியாது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களைப்பற்றி, அவர் முஸ்லிம்களுடைய தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர் என்று கூறினார்கள். மேலும், அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் வானத்திலும் அமீன் (அமானிதத்தை பேணக் கூடியவர்) ஆக இருக்கிறார்; பூமியிலும் அமீன் ஆக இருக்கிறார் என்று கூறினார்கள்.**

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஒரு முறை எந்த அளவுக்கு நோய்வாய்ப்பட்டார்கள் என்றால் அன்னாருக்கு மயக்க நிலை ஏற்பட்டது. அவருடைய துணைவியார் ஓவென அழுது விட்டார்கள். அதாவது மிக மோசமான நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த துக்கத்தின் காரணமாக அவர்கள் அழுது விட்டார்கள். எப்படி இருந்த போதிலும், அதன்பிறகு அவர்களுக்கு உடல்நிலையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது; உடல்நலம் பெற்றபோது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் மயக்க நிலையில் இருந்த போது கண்டது என்னவென்றால், இருவர் என்னிடத்தில் வந்தார்கள். மிகைத்தவனும் அமீனுமாகிய இறைவனுக்கு முன்னால் உம்முடைய தீர்ப்பை வாங்குவதற்காக செல்லலாம் என்று

கூறினார்கள். அப்போது மூன்றாவது ஒரு நபர் அந்த இருவரையும் சந்தித்தார். அவர் கூறினார்: நீங்கள் இவரை அழைத்துச் செல்ல வேண்டாம். ஏனென்றால் இவர் தனது தாயினுடைய வயிற்றிலேயே நற்பேறு பெற்றவராக இருக்கின்றார் என்றார்கள். இந்த காட்சி ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் தம்மைக் குறித்து கண்டுள்ளார்கள்.

நவ்ஃபில் பின் அயாஸ் ஃபஸ்லீ என்பவர் கூறுகின்றார்: ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் எங்களது சபையில் வந்து அமர்வார்கள். அவர்கள் மிகச்சிறந்த தோழர் ஆவார். ஒரு நாள் அவர்கள் எங்களை தமது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்கள் குளித்து விட்டு வெளியே வந்தார்கள். எங்களிடத்தில் ஒரு பாத்திரம் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் ரொட்டியும், இறைச்சியும் இருந்தது. பிறகு என்ன காரணமோ அவர்கள் அழத் தொடங்கினார்கள். அபூ முஹம்மதே! நீங்கள் ஏன் அழுகிறீர்கள்? என்று நாங்கள் கேட்டோம். அதற்கு அவர் ரசூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் இந்த உலகை விட்டு எந்நிலையில் சென்றார்கள் என்றால் அன்னார் மற்றும் அன்னாருடைய குடும்பத்தினருக்கு வயிறு நிரம்ப நல்ல கோதுமை ரொட்டி கிடைத்தது கிடையாது. அதாவது கோதுமை ரொட்டியும் முழுமையாக கிடைத்தது இல்லை. பிறகு கூறினார்கள்: எந்த விஷயத்துக்காக நாங்கள் தாமதம் செய்யப்பட்டுள்ளோமோ அது எங்களுக்கு சிறந்ததா? என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது, இத்தனை காலம் உயிர் வாழ்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. இது எங்களுக்கு சிறந்ததா அல்லது ஏதேனும் சோதனையா என்று தெரியவில்லை என்று கூறினார்கள்.

இதுதான் சஹாபாக்களுடைய இறையச்சத்தின் உணர்வுகள். நபிகள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மற்றும் அன்னாருடைய குடும்பத்தினருக்காக வெளிப்பட்ட உணர்வுகளாகும். இந்த உணர்வுகள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மற்றும் அன்னாருடைய குடும்பத்தினருக்காக மட்டும் இருக்கவில்லை. மாறாக பரஸ்பரம் சஹாபாக்களுக்கிடையிலும் இந்த உணர்வு வெளிப்பட்டது. இந்த நேசம் ஒரு முன்னுதாரணமாக திகழ்ந்தது.

இதேபோன்று அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய ஒரு சம்பவம் வருகிறது. **அப்துல் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களிடத்தில் ஒருநாள் நோன்பு திறப்பதற்காக உணவு கொண்டு வரப்பட்டது. பல விதமான உணவுகள் உணவு விரிப்பை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் ஒரு கவளம் எடுத்து உண்டார்கள். அந்த உணவை வாயில் போட்ட உடனேயே உணர்ச்சிமிகுதியால் அழத்தொடங்கினார்கள். இவ்வாறு கூறியவாறு உணவை விட்டு கையை எடுத்து விட்டார்கள். அதாவது, முஸ்அப் பின் உமைர் அவர்கள் போரில் ஷஹீதானார்கள். அவர் எம்மை விட சிறந்தவராக இருந்தார். அவரது போர்வையே கஃபனாக அணிவிக்கப்பட்டது. அதாவது கஃபனுக்காக துணி இல்லை. அவர்கள் அணிந்திருந்த அந்த போர்வையே அவர்கள் மீது கஃபனாக அணிவிக்கப்பட்டது. அந்த கஃபனின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்றால் காலை மூடினால் தலை தெரிந்தது. தலையை மூடினால் கால் தெரிந்தது. பிறகு அப்துர் ரஹ்மான் பின்**

அவ்ஃப் அவர்கள் கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் ஹம்ஸாவும் என்னை விட சிறந்தவராக இருந்தார். ஆனால் எங்களுக்கு இந்த செல்வச் செழிப்பும், உலக சுக போகங்களும் கிடைத்துள்ளன. எங்களுடைய நன்மைக்கான கூலி வெகுவிரைவிலேயே இந்த உலகத்தில் எங்களுக்கு கிடைத்து விட்டதோ! என்ற அச்சம் எனக்கு உள்ளது. இதன் பிறகு அவர்கள் அழ ஆரம்பித்தார்கள். உணவு உண்பதை விட்டுவிட்டார்கள்.

இதுதான் அல்லாஹ்வின் மீதான அச்சத்தின் நிலையாக இருந்தது!

உம்முல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் உம்மு சல்மா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள் அவர்களிடத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் வந்தார்கள். எனது அன்னையே! செல்வச் செழிப்பு என்னை நாசமாக்கி விடக்கூடாது என நான் அஞ்சுகிறேன். ஏனென்றால் குறைஷிகளிலேயே அதிக செல்வந்தனாக நான் உள்ளேன் என்று கூறினார்கள். அதற்கு உம்மு சல்மா அவர்கள், மகனே! செலவழியுங்கள் என்று கூறினார்கள். அதாவது அல்லாஹ்வுடைய வழியில் செலவழியுங்கள். அப்போது எந்தவித நாசத்திற்கான கேள்வியும் அங்கு இல்லை. ஏனென்றால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூற நான் கேட்டுள்ளேன். எனது சில தோழர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்றால் அவர்களைவிட்டு நான் பிரிந்து சென்ற பிறகு அவர்கள் மறுபடியும் என்னை காண மாட்டார்கள். அதாவது அந்த அந்தஸ்தை அவர்கள் அடைய மாட்டார்கள். அவ்வாறு சிலர் இருப்பார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் வெளியேறிச் சென்றார்கள். வழியில் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களைச் சந்தித்தார்கள். அவர்களிடத்தில் இந்த விஷயத்தை கூறினார்கள். அவர்கள் உம்மு சல்மா அவர்களிடத்தில் வந்தார்கள். நான் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு உங்களிடம் கேட்கிறேன்! நீங்கள் கூறிய அம்மக்களில் நான் இருக்கின்றேனா? என்று கேட்டார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம்மை சந்திக்க மாட்டார்கள் என்றும், தம்மை மீண்டும் காண மாட்டார்கள் என்றும் கூறிய மக்களுள் நானும் உள்ளேனா? என்று கேட்டார்கள். உம்மு சல்மா அவர்கள் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களைப் பார்த்து தாங்கள் அந்த மக்களில் இல்லை. ஆனால் உங்களுக்குப் பிறகு வேறு எவரையாவது குறித்து அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைக் காண்பார்களா இல்லையா என்று என்னால் உறுதியாக கூற முடியாது என்று கூறினார்கள்.

இங்கு இன்னொரு விஷயமும் தெளிவாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதாவது ஏற்கனவே கூறப்பட்டது போன்று, **ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களால் சொர்க்கத்திற்குரியவர்கள் என்று நற்செய்தி வழங்கப்பட்ட 10 நபர்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள்.** அப்படி இருந்த போதிலும், இவர்களிடத்தில் இறையச்சம் எந்த அளவு இருந்தது என்றால் ஹஸ்ரத் உம்மு சல்மா அவர்களுடைய கூற்றை கேட்டுவிட்டு உடனடியாக அதிகமாக தான தருமங்கள் செய்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்: உமர் பின் கத்தாப் (ரலி) சிரியா நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

சர்ஃக் எனும் இடத்தை அடைந்ததார்கள். சர்ஃக் என்பது சிரியா மற்றும் ஹிஜாஸின் எல்லைப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய தபூக் பள்ளத்தாக்கின் ஒரு ஊராகும். மதீனாவிலிருந்து 13 நாட்கள் பயண தொலைவில் அது உள்ளது. அதாவது அப்போது இருந்த வாகனத்தில் தொடர்ச்சியாக 13 நாட்கள் பயணம் மேற்கொண்டால் இந்த இடத்தை அடையலாம். ஹிஜ்ரி 18 ஆம் ஆண்டில் உமர் அவர்களின் கிலாஃபத் கால கட்டத்தில் இந்த சம்பவம் நடந்தது. படைத் தளபதியான அபூ உபைதா பின் அல் ஜராஹ் (ரலி) அவர்களும் அவர்களின் நண்பர்களும் உமர் (ரலி) அவர்களைச் சந்தித்து சிரியா நாட்டில் கொள்ளைநோய் பரவியுள்ளது என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு உமர் (ரலி) ஆரம்பக் கால முஹாஜிர்களை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள் என்று கூறினார்கள். அவர்களிடம் சிரியா நாட்டில் கொள்ளைநோய் பரவியுள்ளது என்று தெரிவித்து (அங்கு போகலாமா? மதீனாவுக்கே திரும்பிச் சென்றுவிடலாமா? என்று) ஆலோசனை கேட்டார்கள். இது தொடர்பாக முஹாஜிர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது.

அவர்களில் சிலர், இந்த விவகாரத்திலிருந்து நாம் பின்வாங்கக் கூடாது. பயணத்தை தொடர வேண்டும் என்று கூறினார்கள். வேறு சிலர், உங்களுடன் நபித்தோழர்களும் உள்ளனர். அவர்களையெல்லாம் இந்தக் கொள்ளைநோயில் தள்ளி விடுவதை நாங்கள் சரியென்று கருதவில்லை. நாம் திரும்பிச் சென்று விடுவதே சிறந்ததாகும் என்று கூறினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள் முஹாஜிரீன்களை அனுப்பி விட்டு ஆலோசனைக்காக அன்சாரிகளை அழைத்தார்கள். அவர்களிடம் உமர் (ரலி) ஆலோசனை செய்தார்கள். அவர்களும் முஹாஜிரீன்களைப் போன்றே கருத்து வேறுபட்டார்கள். அதாவது சிலர் திரும்பிச் சென்று விடலாம் என்றும், சிலர் முன்னேறிச் செல்லலாம் என்றும் கூறினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள் அன்சாரிகளை திரும்ப அனுப்பி விட்டு, மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட ஆண்டில் பைஅத் செய்து (மதீனாவுக்கு) ஹிஜ்ரத் செய்து வந்த குறைஷிப் பெரியவர்களை அழைத்தார்கள். அவர்களில் எவருக்கிடையேயும் கருத்து வேறுபாடு எழவில்லை. அவர்கள் (அனைவரும்), மக்களுடன் நீங்கள் திரும்பி விட வேண்டும்; அங்கு கொள்ளை நோய் பரவியுள்ளது; அங்கு செல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை எனக் கூறினார்கள்.

எனவே, உமர் (ரலி) அவர்கள் திரும்பிச் செல்வது குறித்து அறிவித்தார்கள். அம்மக்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அப்போது அபூ உபைதா பின் அல் ஜராஹ் (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் விதியிலிருந்து வெருண்டோடுவது சாத்தியமா? இந்த கொள்ளை நோயிலிருந்து அச்சப்பட்டு நீங்கள் செல்கிறீர்கள்! இது அல்லாஹ்வின் விதியாகும். நோய் பரவியுள்ளது. இதிலிருந்து தப்ப இயலுமா? என்று கேட்டார்கள். உமர் (ரலி) அவர்கள், அபூ உபைதா! இதை உங்களைத் தவிர வேறெவரேனும் சொல்லியிருந்தால் நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்க மாட்டேன். ஆம்! நாம் அல்லாஹ்வின் ஒரு விதியிலிருந்து இன்னொரு விதியின் பக்கமே செல்கிறோம். உங்களிடம் ஓர்

ஒட்டகம் இருந்து, அது ஒரு பக்கம் செழிப்பானதாகவும் மறுபக்கம் வறண்டதாகவும் உள்ள இரண்டு கரைகள் கொண்ட ஒரு பள்ளத்தாக்கில் இறங்கிவிட்டால், செழிப்பான கரையில் நீங்கள் அதை மேய்த்தாலும் அல்லாஹ்வின் விதிப்படி தான் அதை நீங்கள் மேய்க்கிறீர்கள். வறண்ட கரையில் அதை நீங்கள் மேய்த்தாலும் அல்லாஹ்வின் விதிப்படிதான் நீங்கள் மேய்க்கிறீர்கள், அல்லவா?' என்று கேட்டார்கள்.

உதாரணம் கூறி விளக்கினார்கள். அதாவது அல்லாஹ்வின் விதி இரண்டு **option** களை உங்களுக்கு முன்னாள் வைத்துள்ளது. செழிப்பான மேய்ச்சல் பகுதி. மற்றொன்று முற்றிலும் காய்ந்த பகுதி. அது வறண்டு போய் உள்ளது. ஓரிரு புதர்கள் உள்ளன. அல்லது மிகக் குறைவான புற்கள் உள்ளன. பசுமையான இப்பகுதி இறை விதியால் முளைத்தது என்றும் காய்ந்து போன பகுதி வேறொரு விதியால் உள்ளது என்றும் நீங்கள் கூறுவீர்களா? இந்த இரண்டும் இறை விதிகலாகும். இவற்றில் எந்த சிறந்த **option** ஐ எடுக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் பசுமையானதை விரும்புவீர்கள் தானே! ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களும் வந்து விட்டார்கள்.

தம் தேவையொன்றுக்காக வெளியே சென்றிருந்த அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அங்கு வந்தார்கள். அவர்கள், இது தொடர்பாக என்னிடம் ஒரு விளக்கம் உள்ளது. **இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஓர் ஊரில் கொள்ளை நோய் பரவியிருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அந்த ஊருக்கு நீங்களாகச் செல்லாதீர்கள். நீங்கள் ஓர் ஊரில் இருக்கும் போது அங்கு கொள்ளைநோய் பரவினால் அதிலிருந்து வெருண்டோடுவதற்காக அவ்வூரைவிட்டு வெளியேறாதீர்கள்' என்று சொல்ல கேட்டேன் என்று கூறினார்கள்.** அதாவது, நீங்கள் அங்கேயே இருங்கள். அந்த நோய் வெளியே மற்றவர்களுக்கு பரவி விட வேண்டாம்.

தற்போது ஊரடங்கில் உலகம் இதன்படி செயல்படுகின்றது. தகுந்த நேரத்தில் இதை மேற்கொண்டவர்கள் போதுமான அளவுக்கு இதைக் கட்டுப் படுத்தி விட்டார்கள். இந்த நோயை contain செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் எவர்கள் இவ்வாறு செயல்பட முடியவில்லையா, அக்கறையின்றி இருந்தார்களோ அங்கு பரவிக் கொண்டே செல்கிறது. எப்படி இருந்த போதிலும், இந்த அடிப்படை விஷயத்தை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே தமது ஸஹாபாக்களுக்கு கூறிவிட்டார்கள். இதற்காக ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் அல்லாஹ்வை புகழ்ந்தார்கள் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்கள்.

ஹஸ்ரத் மிஸ்விர் பின் மக்ரிமா அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உமர் பின் கத்தாப் அவர்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கும்போது உங்களுக்கு பின்னால் ஒருவரை கலீஃபாவாக நியமியுங்கள் என்று விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் மறுத்து வந்தார்கள். பிறகு ஒரு நாள் அவர்கள் சொற்பொழிவு மேடையில் ஏறி நின்று சில விஷயங்களைக் கூறினார்கள். பிறகு, நான் இறந்து விட்டால் உங்களுடைய விவகாரம் இந்த ஆறு நபர்களுடைய பொறுப்பில் உள்ளது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் (ஸல்) இவ்வுலகை விட்டு செல்லும் போது இவர்கள் மீது

திருப்தி கொண்டிருக்கும் நிலையில் சென்றார்கள். அந்த ஆறு பேர் யாரென்றால், ஹஸ்ரத் அலீ பின் அபூ தாலிப்; இவருக்கு ஒப்பான ஹஸ்ரத் ஸுபைர் பின் அவாம், அப்துல் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப்; இவருக்கு ஒப்பான ஹஸ்ரத் உஸ்மான் பின் அஃப்வான், மேலும் ஹஸ்ரத் தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ்; இவருக்கு ஒப்பான ஹஸ்ரத் சஅது பின் மாலிக் ஆவார்கள் என்று கூறினார்கள். நான் உங்களை எச்சரிக்கிறேன். தீர்ப்பு வழங்கும் விஷயத்தில் இறையச்சத்தை மேற்கொள்ளுமாறும், பங்கீடு செய்வதில் நீதியுடன் நடந்து கொள்ளுமாறும் நான் உங்களுக்கு கட்டளையிடுகிறேன்.

ஹஸ்ரத் அபூ ஜஃபர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உமர் பின் கத்தாப் அவர்கள் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்களுடன் கூறினார்கள், உங்களது இந்த விவகாரத்தை உங்களுக்குள் ஆலோசனை செய்து கொள்ளுங்கள். இருவர் இருவராக இருப்பீர்கள் என்றால் பிறகு மறுபடியும் ஆலோசனை செய்யுங்கள். நால்வர் மற்றும் இருவராக இருப்பீர்கள் என்றால் பெரும்பான்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஸைது பின் அஸ்லம் அவர்கள் தமது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் கூறினார்கள். மூன்று பேருடைய கருத்தும் இன்னொரு மூன்று பேருடைய கருத்தும் தனித்தனியாக ஒத்துப் போய் இருந்தால், எந்தப் பக்கத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் இருப்பார்களோ அந்த குழுவினுடைய விஷயத்தை கேளுங்கள்; அதற்கு கட்டுப்படுங்கள்.

அப்துர் ரஹ்மான் பின் சயீது அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள் காயமுற்றபோது, ஸுஹைப் உங்களுக்கு தொழ வைப்பார்கள் என்று கூறினார்கள். அதாவது, அவர்களை தொழுகைக்கு இமாமாக நியமித்தார்கள். இந்த விஷயத்தை மூன்று முறை கூறினார்கள். உங்களது இந்த விவகாரத்தில் ஆலோசனை செய்யுங்கள். மேலும் இந்த விவகாரம் ஆறு நபர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. எவர் உங்களுடைய கட்டளையை நிராகரிப்பாரோ, அதாவது உங்களை எதிர்ப்பாரோ அவரது தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். அடுத்த விஷயம் என்னவென்றால், கிலாஃபத்தை தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய பணி இந்த ஆறு நபர்கள் மீது உள்ளது. அப்பொழுது வரை ஸுஹைப் அவர்கள் தொழுகைக்கு இமாமாக இருப்பார்கள் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் அனஸ் பின் மாலிக் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் தனது மரணத்திற்கு கொஞ்சம் முன்பு அபூதல்ஹா அவர்களுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார்கள். அதாவது நீங்கள் உங்களது அன்சார் சமுதாயத்திலிருந்து 50 நபர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஆலோசனை குழுவிடம் சென்றுவிடுங்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை அமீராக தேர்ந்தெடுக்காத வரை மூன்று நாட்கள் வரை அவர்களை நீங்கள் விட்டு விடாதீர்கள். அல்லாஹ்வே! அவர்கள் மீது நீ எனது பிரதிநிதியாக இருக்கின்றாய் என்று கூறினார்கள்.

இஸ்ஹாக் பின் அப்துல்லாஹ் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் அபூதல்ஹா அவர்கள் தமது தோழர்களுடன் கொஞ்ச நேரம் வரை ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களின் கபரில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்களுடன் இருந்தார்கள். பிறகு ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்கள் இந்த விவகாரத்தை ஹஸ்ரத் அப்துல் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்து அவர் யாரை வேண்டுமானாலும் அமீராக நியமிக்கலாம் என அதிகாரத்தை கொடுத்த போது, உஸ்மான் அவர்களிடம் பைஅத் செய்யப்படாத வரை, ஹஸ்ரத் அபூதல்ஹா அவர்கள் தமது தோழர்களுடன் அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் சல்மா பின் அபூ சல்மா தனது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களிடத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் முதலில் பைஅத் செய்தார்கள். அதன் பிறகு ஹஸ்ரத் அலி பைஅத் செய்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமையான உமர் பின் உமைரா அவர்கள் தனது பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: எல்லோரையும்விட முதலில் ஹஸ்ரத் அலி அவர்கள்தான் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களிடத்தில் பைஅத் செய்தார்கள். அதன்பிறகு மற்ற மக்கள் அனைவரும் பைஅத் செய்தார்கள்.

புகாரியில் இவ்வாறான ஒரு அறிவிப்பும் உள்ளது. ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் தொழுகையை ஆரம்பிப்பதற்கும் போது அல்லாஹு அக்பர் என்று கூறி நின்றபோது அவர் மீது கொலை தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. அப்போது காயமடைந்த நிலையில் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் தமக்கு அருகில் இருந்த ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய கையை பிடித்து இழுத்து இமாமத் செய்வதற்கு முன்னால் நிறுத்தினார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் சுருக்கமாக தொழ வைத்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஊது (ரலி) அவர்கள் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்கள் கலீஃபாவாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமயத்தில் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களின் பங்களிப்பை கூறியவாறு கூறுகிறார்கள். அதாவது, முதலில் உள்ள இரண்டு அறிவிப்புகளிலும் ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. மற்ற அனைத்து சம்பவங்களும் அப்படியே உள்ளன. எப்படி இருந்தபோதிலும், ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஊது (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: **ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் காயமுற்ற போது தமது இறுதி நேரம் நெருங்கி விட்டது என்று அவர்கள் உணர்ந்தபோது, ஆறு நபர்களைக் குறித்து தனது இறுதி விருப்பத்தைக் கூறினார்கள். அதாவது அந்த ஆறு நபர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை கலீஃபாவாக தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று. அந்த ஆறு நபர்கள் யாரென்றால் ஹஸ்ரத் உஸ்மான், ஹஸ்ரத் அலி, ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப், ஹஸ்ரத் சஅது பின் வக்காஸ், ஹஸ்ரத் ஸுபைர், மற்றும் ஹஸ்ரத் தல்ஹா ஆகியோர் ஆவார்கள். இவர்களுடன் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவர்களையும் ஆலோசனைக்காக**

இணைத்துக் கொள்ளுமாறு நியமித்தார்கள். ஆனால் கிலாஃபத்தில் அவர் உரிமை உடையவராக இருக்க மாட்டார் என்று வஸிய்யத் செய்திருந்தார்கள். இவர்கள் அனைவரும் மூன்று நாட்களுக்குள் முடிவு எடுப்பார்கள். அந்த மூன்று நாட்கள் ஹஸ்ரத் ஸுஹைப் அவர்கள் தொழுகைக்கு இமாமாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆலோசனைக் குழுவை கண்காணிப்பதற்காக மிக்தாது பின் அஸ்வது அவர்களிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டல் என்னவென்றால், அவர்கள் இந்த அனைவரையும் ஓரிடத்தில் ஒன்றுகூட்டி தீர்மானம் எடுப்பதற்காக அவர்களை நிர்பந்திப்பார்கள். மேலும் அவர்கள் கையில் வாளேந்தி வாயிலில் காவல் நிற்பார்கள் என்று ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் வஸிய்யத் செய்தார்கள்.

இதற்கு முந்தைய அறிவிப்புகளில் ஹஸ்ரத் தல்ஹா அவர்களுடைய பெயர் கூறப்பட்டது. ஆனால் ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஹூது (ரலி) அவர்கள் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து அவர்கள் எடுத்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் மிக்தாது பின் அஸ்வது அவர்களிடத்தில் இந்த பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதாவது கலீஃபாவை தேர்ந்தெடுக்கும் வரை அவர் காவல் நிற்பார். மேலும் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் கூறினார்கள்: எவரைக் குறித்து பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒன்றுபடுகிறார்களோ அவரிடம் நீங்கள் பைஅத் செய்யுங்கள். யாராவது அதை நிராகரித்தால் அவரை கொன்று விடுங்கள். மூன்று மூன்று பேராக இரண்டு அணியாக பிரிந்து விட்டால் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவர்கள் யாரை தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அவர் கலீஃபாவாக இருப்பார். இந்த தீர்ப்பில் திருப்தி ஏற்படவில்லை என்றால் எந்தப்பக்கம் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் இருப்பார்களோ அவர் கலீஃபாவாக இருப்பார். இதனடிப்படையில் ஐந்து நபர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசனை செய்தார்கள். ஏனென்றால் ஹஸ்ரத் தல்ஹா அவர்கள் அந்நேரத்தில் மதீனாவில் இல்லை.

ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஹூது (ரலி) அவர்களின் கூற்றுக்கிணங்க தல்ஹா அவர்கள் மதீனாவில் இல்லை. அந்த 5 நபர்களால் எவ்வித தீர்மானத்திற்கும் வர இயலவில்லை. மிக நீண்ட விவாதம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அப்போது ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் எவர் தனது பெயரை எடுக்க விரும்புகிறாரோ அவர் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். எல்லோரும் அமைதியாக இருப்பதை பார்த்து அவர்கள் நான் முதலில் எனது பெயரை விடுவித்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறினார்கள். அதன் பிறகு ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களும் கூறினார்கள். மேலும் இருவரும் அவ்வாறே கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் அலி அவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள். இறுதியில் அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களிடத்தில் ஓர் உறுதி மொழி வாங்கப்பட்டது. அதாவது, தீர்ப்பு கூறுவதில் எந்த பாரபட்சமும் காட்ட மாட்டார் என்றும், ஒரு தலைப் பட்சமாக நடந்து கொள்ள மாட்டார் என்றும் உறுதி மொழி வாங்கப்பட்டது. அவ்வாறே அவர் உறுதி வழங்கினார். இதனடிப்படையில் எல்லா வேலையும் ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்கள் மூன்று நாட்கள் வரை மதீனாவில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் சென்றார்கள். ஆண்கள் பெண்களை சந்தித்து யாருடைய தலைமையிலான

கிலாஃபத்தை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என அவர்களுடைய கருத்தை கேட்டறிந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களின் கிலாஃபத்திற்கு இணக்கம் கொண்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களுக்கு சாதகமாக தனது தீர்ப்பை கூறினார்கள். இவ்வாறு ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்கள் கலீஃபாவாக ஆனார்கள்.

இது குறித்த இன்னொரு அறிவிப்பும் உள்ளது. அது மிக நீண்ட அறிவிப்பாகும். ஆகவே மீதமுள்ள பகுதி இன்ஷாஅல்லாஹ் அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களைப் கூறப்படும்போது கூறப்படும். அல்லது அதன் தேவை இருப்பின் பிறகு இன்ஷாஅல்லாஹ் அது தனியாக கூறப்படும். அந்த நீண்ட அறிவிப்பு உஸ்மான் அவர்களின் கிலாஃபத் தொடர்பான தலைப்பில் உள்ளது என நினைக்கிறேன். அல்லது ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சம்பவத்தில் இருக்கலாம். அங்கேயும் அதைக் குறித்து கூறலாம்தான். எப்படி இருந்தபோதிலும், இதற்குப் பிறகும் ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சம்பவங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் மீதமிருக்கிறது. ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் அவ்ஃப் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சம்பவங்கள், அவர்களுடைய நன்மைகள், அவர்களுடைய வரலாறு இன்னும் உள்ளது. இன்ஷாஅல்லாஹ் வரும்காலத்தில் குத்பாவில் அவை கூறப்படும்.

(தமிழாக்கம்: மவ்லவி A.P.A. தாரிக் அஹமது)